
N.V. Nutsbedrijf
Haarlemmermeer
NBH
RWE
VLAM & SCHOTEL
MAGAZINE VAN EN VOOR OUD-MEDEWERKERS
NUMMER 1 • LAATSTE EDITIE
Samen maakten we het verschil
Terugblik op de Reünie
Een bijzondere middag van herinneringen, ontmoetingen en verhalen van collega's die samen het verschil maakten bij NBH en RWE.
Andere tijden
Dezelfde collega's
Dezelfde verbondenheid
Groeten van collega's die verhinderd waren
Berichten, herinneringen en persoonlijke groeten van oud-medewerkers die er helaas niet bij konden zijn, maar zich nog altijd verbonden voelen met hun voormalige collega's.
REÜNIE SPECIAL
REÜNIE OUD-MEDEWERKERS NBH - RWE

REÜNIE • 18 NOVEMBER 2026

Succesvolle reünie bij Hoofddorp Pioniers

Oud-collega's van NBH en RWE Haarlemmermeer troffen elkaar na bijna vijf jaar weer

Van boven naar beneden en van links naar rechts.

Rij 1 Cor van Harten, C. de Ruyte

Rij 2 Gerrit Koenen, Telis Koenen, René Selders, Frans Balaguer.

Rij 3 Jan Eijs, Douwe Koenen, Cor Zomer, Frank v. Zonneveld, Dick Lelu,

Rij 4 Chris de Vries, S. Moens, Jan Pronk, Cees Nagtegaal, Rinus Wiering, Ron Nijland, Gerrit Overbeek, E. Wierda, Rini Huysmans, Dirk Koolhaas, Leen den Braber, John Pronk, Nico Bloemheuvel, Ruud Broekhuizen

Rij 5 Marja Heil, Adrie Rensenbrink, Herman du Pièd, Aart Hartveld, Lydia Lucke, A.A. Beeker (dir.), Wim Keuyt, Jan Spoelstra, Gerard Schreurs, Menno Slot, Ron Redder, Ron Wiersma, Adrie Deunhouwer

Rij 6 Cees Brouwer, Rob Bernecker, Wim Slootweg, Henk Dirks, Joop Thuys, Bert Kauffman, Joop Eijs, Peter Hauwert.

1984

Op woensdag 18 november kwamen zo'n vijftig oud-medewerkers van Nutsbedrijf Haarlemmermeer (NBH) en RWE Haarlemmermeer bijeen voor een gezellige reünie. De vorige bijeenkomst lag alweer bijna vijf jaar achter ons en de afgelopen jaren waren er vanuit alle hoeken signalen gekomen dat het hoog tijd werd om elkaar weer eens te ontmoeten. Dit keer betrof het een volledig Nederlandse reünie. Onze Duitse collega's hadden vanwege drukke werkzaamheden helaas ruim van tevoren moeten afzeggen.

Rond half twee leek het overigens nog even mis te gaan. Het hek van het honkbalstadion van Hoofddorp

Pioniers bleek potdicht en de contactpersoon nam niet op. Een aantal oud-collega's stond al paraat en toen vlak voor kwart voor twee een vrijwilliger het terrein op reed, werd droogjes gevraagd of we wellicht met z'n vijven moesten vergaderen en zo ja: met wie dan precies. De schrik sloeg de organisatie even om het hart. Waren er niet veel te veel gebakjes en snacks besteld? Was er wel voldoende bediening geregeld? Gelukkig bleek het om een goedbedoelde grap te gaan. Alles was uitstekend voorbereid en de verzorging bleek de hele middag prima in orde.

JONKIES, VETERANEN EN DIEHARDS

De aanwezigen konden grofweg in drie categorieën worden ingedeeld. Allereerst de groep die we gemakshalve de jonkies noemen. Althans, degenen die aanwezig waren. Een flink aantal moest simpelweg nog werken en gaf daar de voorkeur aan.

Daarnaast waren er de echte veteranen: een indrukwekkende groep oud-collega's waarvan velen inmiddels ruim boven de tachtig jaar zijn. Sommigen zijn wat minder goed ter been en hadden ervoor gekozen om het dit keer bij warme herinneringen thuis te laten. De grootste groep bestond echter uit de diehards. De halve jonkies, zullen we maar zeggen. Oud-medewerkers die nog altijd met veel plezier terugdenken aan hun tijd bij NBH en RWE.

Een tijd waarin hard werd gewerkt, veel werd meegemaakt, collega's elkaar hielpen en bovenal talloze herinneringen werden opgebouwd. Tijdens deze reünie kwamen die herinneringen weer volop tot leven. Zelfs de barkeeper kwam op een gegeven moment informeren of dit soms een bijzondere groep was. Er werd namelijk nauwelijks bier gedronken, wel alcoholvrij, maar des te meer gepraat en gelachen. Achteraf gezien hadden we de drank misschien niet moeten afkopen, maar gezellig was het zeker.

VERHALEN UIT DE OUDE DOOS

Verhalen waren er volop. Over de goede oude tijd aan de Hoofdvaart. Over de reizen naar Dortmund en Maastricht. Over Ron Wiersma en Tarik Benli, die in Dortmund ooit op legendarische wijze de tafels onveilig maakten met hun danskunsten. Ook de half nagekomen belofte kwam weer even voorbij: "als er ooit tien miljoen euro winst zou worden gemaakt, dan zou de hele club naar Barcelona gaan".

Daarnaast waren er verhalen waar gemakkelijk een boek mee gevuld kan worden. Over tuinder Bevelander, die vijf minuten voor het einde van de werkdag binnenstapte met de vraag of zijn facturen nog even nagekeken konden worden. Over de aankoop van een schilderij van Erwin de Vries, dat later op vijftien keer de aanschafwaarde werd getaxeerd. Over een forensisch onderzoek dat ontstond na een sleepfout in Windows 95. Over de wachtwoordkeuze van Johan Degger. En natuurlijk over de nodige grappen rondom de afwezige directieleden.

De mooiste opmerking van de middag kwam van een collega van wie we de naam maar niet zullen noemen: "Joh, jij bent in die 25 jaar geen steek veranderd. Ja, je bent wat ouder geworden, maar dat zie je niet. Waarschijnlijk omdat je 25 jaar geleden ook al een ouwe kop had." Het type humor dat direct duidelijk maakt dat sommige dingen nooit veranderen.

OUDE AFDELINGEN WEER (BIJNA) COMPLEET

Ook onder de collega's van de gas- en inspectieafdeling werd flink bijgepraat. Aanwezig waren Wim Kruyt, Peter Houtkamp, Wybe Jaspers, Peter van Leeuwen, Ron Wiersma, Rijk Zonnenberg, Ronald Neelen, Jan Willem Rip, Ruud Broekhuizen, Jeroen Venbroek, Tarik Benli, Frans de Wit en Dirk Koolhaas. Het mooie van de middag was dat oude afdelingen elkaar weer opzochten, maar tegelijkertijd ook volop contact maakten met collega's uit andere onderdelen van het bedrijf.

Ook het voormalige bedrijfsbureau was uitstekend vertegenwoordigd. De oudste aanwezige oud-collega, inmiddels 86 jaar jong, Rob Bernecker, was van de partij. Daarnaast waren Wybe Bakker, Edo van der Laecke, Theo Vink, Dick Vlieger, Harry Wessels en Ben Geerdink aanwezig. Raimond Stolk kon er helaas niet bij zijn, maar stuurde iedereen zijn hartelijke groeten.

Van de boekhouding, oftewel BAEZ, waren aanwezig: Paul de Reijke, sinds kort genietend van zijn welverdiende pensioen, Pony Samuels, die onlangs afscheid moest nemen van haar man Rob, Robert Vet, Frans de Vries, Mavis Welzijn en voormalig PA Peter van Zonneveld.

Van het directiesecretariaat waren aanwezig: Marja Heil, samen met haar echtgenoot, Sinterklaas en bingomaster Hans, Anja Sauer en Julia Bleesing. De automatiseringsafdeling werd vertegenwoordigd door Frank van Zonneveld en Gert-Jan Baars (die overigens een indrukwekkende carrière heeft gemaakt). Arnold Kersten moest wegens ziekte helaas verstek laten gaan en Cock Warmerdam woont inmiddels in Thailand.

Van de klantenservice, of moeten we zeggen de oude verbruiksafdeling, waren aanwezig: Lieneke de Bruin, Cees Determann en Hans Knippels. Gerrit Overbeek

moest ook helaas afzeggen vanwege een begrafenis. Van Facilities waren aanwezig: Imre Gort, Johan Degger, Michael Sperling, Peter Keyser en Irene Verwindt.

De CAI-afdeling kwam er dit keer wat 'becaid' vanaf. Raimond Sijm was aanwezig, maar o.a. John Salman en Jan Spoelstra waren er niet. Jan had andere verplichtingen en mogelijk is John de datum vergeten, of moesten ze toch nog aan het werk. Ook Lieke Kroft zag maar weinig van de aanwezige oud-HR-collega's, maar werd vanzelfsprekend door velen hartelijk ontvangen. Ook was het vanzelfsprekend leuk dat een aantal collega's hun echtgenote, vriendin of partner hadden meegenomen.

VLAM & SCHOTEL LEEFT VOORT

Voor sommige aanwezigen liep er een minder bekend gezicht rond. Dat was Baud Schoenmaekers, die samen met Hans Knippels destijds de eindredactie vormde van het personeelsblad Vlam & Schotel. Van de oorspronkelijke uitgaven bleken op twee nummers na alle edities nog beschikbaar te zijn in het archief. Dat gaf de reünie een extra dimensie.

Frans liet alle nummers digitaliseren, bundelde ze in twee boekwerken en plaatste alle 276 pagina's als pdf-bestanden op een ouderwetse RWE-USB-stick. Zo kan iedereen zich thuis nog eens verdiepen in de rijke geschiedenis van het gas- en CAI-bedrijf. Niet ontvangen? Geen punt. Stuur een e-mail naar frans@meerbusiness.nl en je ontvangt via WeTransfer alsnog een exemplaar van de complete collectie Vlam & Schotel.

Het ontstaan van het Gemeentelijk Gasbedrijf Haarlemmermeer

Hoe is het zo gekomen. Twee takken van sport gas en kabeltelevisie. Uit de jaarverslagen van 1934 (gas) en cai (1977) een samenvatting

In de jaren dertig groeide de behoefte aan moderne energievoorzieningen in de noordelijke kernen van de Haarlemmermeer. Om hieraan tegemoet te komen besloot de gemeenteraad op 29 september 1932 tot de aanleg van een gasdistributienet voor Zwanenburg, met als doel dit netwerk later uit te breiden naar Schiphol en de Badhoevebuurt.

Op 5 oktober 1933 werd officieel het Gemeentelijk Gasbedrijf Haarlemmermeer (G.G.H.) opgericht als zelfstandige gemeentelijke dienst. Het ontwerp en de technische begeleiding waren in handen van ingenieur Driessen uit Overveen. Voor de aanleg van het leidingnet werd een investering geraamd van circa ƒ 225.000, terwijl de gemeente eerder al een lening van ƒ 125.000 had afgesloten om het project mogelijk te maken.

In juni 1933 begonnen de werkzaamheden aan het distributienet in Zwanenburg. Dankzij de medewerking van het Haarlemmermeerpolderbestuur en het Hoogheemraadschap van Rijnland konden leidingen worden gelegd langs de polderwegen en dijken. In december 1933 werd het eerste gas geleverd aan de inwoners van Zwanenburg. De afronding van het netwerk volgde in het voorjaar van 1934. Toen lag er ruim 8,7 kilometer hoofdleiding en waren al 684 percelen aangesloten.

Het eerste bedrijfsjaar verliep voorspoedig. Storingen bleven uit en al snel werden plannen gemaakt voor verdere uitbreiding richting Schiphol en de Badhoevebuurt. Daarmee legde het gemeentelijke gasbedrijf de basis voor een betrouwbare energievoorziening in een gebied dat zich in de daaropvolgende decennia sterk zou ontwikkelen.

Van gas naar kabel: de geboorte van de CAI in Haarlemmermeer

Ruim veertig jaar nadat het Gemeentelijk Gasbedrijf van Haarlemmermeer was opgericht, kreeg het bedrijf er een geheel nieuwe taak bij. In 1976 besloot de gemeente dat de aanleg, het beheer, het onderhoud en de exploitatie van de Centrale Antenne Inrichting (CAI) zouden worden ondergebracht bij het gasbedrijf. Daarmee werd het gasbedrijf niet langer uitsluitend leverancier van energie, maar ook van moderne communicatiefaciliteiten.

De invoering van kabeltelevisie was destijds een ambitieus project. Volgens het jaarverslag moesten nog diverse organisatorische en technische hindernissen worden overwonnen voordat met de uitvoering kon worden begonnen. In 1977 kwam het project daadwerkelijk op gang. Direct na de bouwvak startten de kabelwerkzaamheden en aan het einde van het jaar waren al meer dan 1.000 woningen op het nieuwe kabelnet aangesloten.

Een bijzonder moment volgde op 30 november 1977, toen de CAI-Haarlemmermeer officieel in gebruik werd genomen. Het plan voorzag in de bekabeling van tien woonkernen binnen een periode van twee jaar. De signalen werden via een straalverbinding vanuit Haarlem naar het ontvangstation in Hoofddorp gebracht en de kwaliteit daarvan werd als uitstekend omschreven.

De komst van de CAI markeerde een belangrijke uitbreiding van het takenpakket van het gemeentelijke gasbedrijf. Waar het bedrijf sinds 1933

had gezorgd voor warmte en energie, werd het vanaf de jaren zeventig ook verantwoordelijk voor de verspreiding van radio- en televisiesignalen. Daarmee speelde het bedrijf opnieuw een voortrekkersrol in de modernisering van Haarlemmermeer.

Kantoorpand Hoofdweg 678, waarin Gasbed G.G.D. gevestigd zijn.

kleurenfoto 1975

Hoofdvaart werd Diamantlaan

Het pand van Alberts & van Huut aan de Diamantlaan is mooi geworden, maar veel oud-collega's denken nog met warme gevoelens terug aan de Hoofdvaart. Misschien komt dat doordat een commercial van Tempo Team ooit werd gebaseerd op het afscheid van medewerkers: het was er altijd feest, en "ehhh, bedankt voor die twee geweldige dagen".

Werner Bakker, Pony Samuels, Irene Verwindt en Dick Vlieger kijken er met genoegen op terug.

Dick Vlieger werkte van april 1986 tot eind augustus 1991 bij het Gasbedrijf. Daarna werd hij projectengineer/manager bij Hamer, bekend van de stoomketels, en keerde hij terug naar nutsbedrijf Amstelland. Zo maakte hij via Eneco, Joulz en Stedin de energiebeweging mee. Tegenwoordig is hij met zijn kennis welkom als energiecoach/fixer bij de gemeente Haarlemmermeer.

Werner vertrok in 2000 bij het Bedrijfsbureau, startte als zelfstandige een klusbedrijf en geniet nu van zijn "huismanschap". **Pony** vertrok in 2010 en reisde na haar vervroegd pensioen veel en genoot van haar kleinkinderen. **Irene** vertrok in 2011, werkte als zelfstandige en hielp haar man Ton in de fietsenwinkel.

Ook worden vaak de namen Cor van Harten, Jan Pronk en Gerard Witteman genoemd: mannen die ons ontvallen zijn, maar grote indruk hebben achtergelaten op menigeen.

Van Reedt Dortland: "Gezonde concurrentie vraagt om efficiënt verlopende bedrijfsprocessen".

Sander van Reedt Dortland, sector hoofd Gas

Wie herinnert zich **Sander van Reedt Dortland** nog? Een markante collega die destijds, net als **Hans Vink** van de CAI-afdeling, op een voor velen onverwachte manier afscheid nam van NBH. Wie was hij ook alweer? Blader eens terug naar **Vlam & Schotel 1997, nummers 5 en 6**. In artikelen als *Krachtenbundeling in de energiesector* en *Rekenen op de concurrent* komt zijn naam regelmatig voorbij en wordt direct weer duidelijk welke rol hij speelde in een roerige periode voor het bedrijf.

Na zijn vertrek bij NBH maakte Sander de overstap naar **Eneco**, waar hij betrokken was bij de liberalisering van de gasmarkt. Een spannende en dynamische periode, waarin intensief werd samengewerkt, en soms ook stevig werd gediscussieerd, met nationale en internationale partijen. Zelfs het destijds veelbesproken **Enron** kwam daarbij voorbij.

Toen de energiemarkt eenmaal was opengesteld, verruilde Sander de energiesector voor de **gemeente Rotterdam**. Hij begon bij het Ingenieursbureau Rotterdam en werd daar hoofd van de afdeling **Havens en Vaarwegen**. Een veelzijdige functie, variërend van het onderhoud van historische kademuren tot de ontwikkeling van de **Tweede Maasvlakte**.

Daarna begon het bloed van variatie weer te kriebelen en koos hij voor de rol van interim-manager." In die rol werkte hij op uiteenlopende plekken binnen de Rotterdamse overheid, van het stadhuis tot verschillende deelgemeenten.

Vraag je Sander naar zijn mooiste herinnering aan NBH, dan hoeft hij niet lang na te denken. Dat zijn zonder twijfel de mensen.

"De saamhorigheid en samenwerking waren altijd bijzonder hecht. Het was een mooi bedrijf in een spannende tijd, met volop uitdagingen en bedreigingen."

En wat zou hij doen als hij nog één dag mocht terugkeren?

"Dan zou ik nog eens een rondje door het hele pand aan de Diamantlaan lopen. Gewoon bij iedereen langsgaan en kijken wat er van hen geworden is. Eigenlijk precies zoals ik op mijn laatste werkdag heb gedaan."

Tot slot heeft hij nog een boodschap voor zijn oud-collega's:

"Jammer dat ik er niet bij kon zijn tijdens de reünie. Het gaat jullie allemaal goed."

Cees Nuyens, Manager Klantenservice

Helaas kon **Cees Nuyens** niet aanwezig zijn bij de reünie op 18 november. Op dat moment zat hij midden in een verbouwing van zijn woning en stond later die middag ook nog een bijeenkomst gepland voor zijn project *Train de Trainers* bij **BVC Bloemendaal**.

Maar op de vraag wat hij sinds 2000 heeft gedaan, volgde een indrukwekkend verhaal. Na zijn vertrek bij NBH richtte Cees zijn eigen bedrijf op: **IS Sport**. Vanuit dat bedrijf werkte hij onder meer samen met de **Rabobank** aan hockeyclinics en kennisprojecten voor sportverenigingen. Daarnaast werkte hij samen met de **Hogeschool van Amsterdam (HvA)** en het **CIOS** om voetbal- en hockeyclubs te ondersteunen met opleidingen, trainingen en organisatorische kennis. Een bijzonder project was het televisieprogramma dat hij maakte voor **Bollenstreek TV** in samenwerking met **Lijbrandt Telecom**. Ook voor verschillende gemeenten zette hij initiatieven op. Zo was hij betrokken bij projecten die kinderen met obesitas ondersteunden en stond hij aan de basis van het sportplatform **Meersportief**.

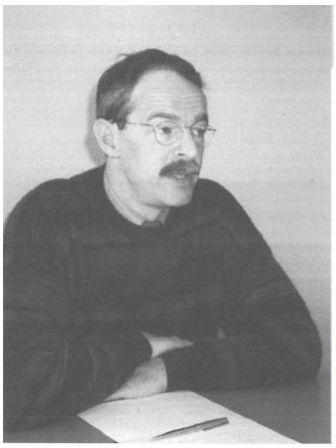
In de voetbalwereld bouwde hij eveneens een indrukwekkend netwerk op. Zo was hij actief als jeugdscout voor **AZ** en **Ajax**, werkte hij als hoofdtrainer bij **SV Hillegom** en **VV Noordwijk** en vervulde hij functies als technisch manager vrouwenvoetbal bij **DSS** en **Telstar**. Tegenwoordig houdt hij zich vooral bezig met het opleiden van trainers en is hij actief bij **BVC Bloemendaal**, waar hij het project *Train de Trainers* verzorgt. Niet alles verliep vanzelfsprekend. In april vorig jaar kreeg Cees een herseninfarct. *"Geen leuke gebeurtenis, maar wel een belangrijke wake-upcall."*

Mooiste herinneringen

Als hem wordt gevraagd naar zijn mooiste herinneringen aan NBH en RWE, hoeft Cees niet lang na te denken. *"Ik kijk met veel plezier terug op de personeelsuitjes en de voetbaltoernooien in Duitsland, onder andere bij Rot-Weiss Essen en Bayer Leverkusen."* Ook het contact met oud-collega's is nooit helemaal verdwenen. *"Laatst kwam ik tijdens het winkelen in Hoofddorp nog Sandra de Wolf tegen. En Frans van der Riet kom ik regelmatig tegen in het hart van de Bollenstreek: Hillegom."*

Een boodschap voor oud-collega's

De boodschap van Cees aan zijn voormalige collega's is kort, maar duidelijk: *"Neem overal rustig de tijd voor en blijf vooral gezond leven."* En als hij nog één dag zou mogen terugkeren naar de tijd van NBH en RWE? *"Dan zou ik vooral minder e-mails willen ontvangen. Het waren er iedere dag zoveel dat een paard er de hik van zou krijgen."* Hoewel Cees de reünie moest missen, klinkt uit zijn verhaal dezelfde energie als vroeger. En wie Cees kent, weet dat hij waarschijnlijk nog lang niet is uitgevoetbald.

Arnold Kersten hoofd automatisering

Wie aan Arnold denkt, denkt aan een aimabele collega. Altijd bereidwillig een ander te helpen en nooit te beroerd om een extra stap te zetten.

Gewaardeerd lid van de Ondernemersraad en de ontwikkelaar van S&P. Systemen en procedures, de basis van administratieve organisatie en interne controle én de leidraad hoe de systemen en procedures werden geïntegreerd in bedrijf en ICT. Na zijn Haarlemmermeersche periode vertrok hij naar Veenendaal (wonen) en Amersfoort (werken)

Op 1 september 1999 verliet Arnold NBH om Hoofd ICT bij Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek (ROB; onderdeel van Ministerie OCW) te worden. Later gefuseerd met RDMZ tot RCE (Rijksdienst Cultureel Erfgoed in functie Senior adviseur Informatiemanagement en later Informatie Architect. Op de vraag wat sinds 2000 de belangrijkste gebeurtenissen in uw leven zijn geweest antwoordde Arnold, “Pensioen per 15-11-2014 en de geboorte van de zes kleinkinderen”.

Nog een mooie anekdote misschien? Arnold; “Wat ik mij goed herinner was het moment dat wij Johan Degger over de rooie wilden helpen. In de nieuwbouw mocht niet geboord worden om iets op te hangen. Wij besloten daar iets aan te doen. In de computerruimte haalden we een tegel uit de vloer, plaatsten een straatklinker op de betonnen vloer onder de computervloer en boorden heel even een gat in die klinker. Toen alles weer opruimen en als een speer onze plaats op onze werkkamer weer innemen. En dan maar wachten op de dingen die komen gingen. Dat duurde niet lang. Degger kwam lichtelijk geïrriteerd door de deur en vroeg: ‘wordt hier geboord?’ Wij wisten uiteraard van niets. Missie geslaagd!”

En waarom was Arnold er niet bij?
“Dank voor de uitnodiging”. Zo begon Arnold zijn reactie op de uitnodiging. Helaas laat mijn gezondheid mij helemaal in de steek. De cardioloog heeft de behandeling stopgezet, de nefroloog idem en de vaatchirurg ook al. Aan het begin van dit jaar kreeg ik al de vraag of ik thuis wilde overlijden of in het ziekenhuis. De huisarts deed daar nog een schepje bovenop met de vraag of ik al eens gedacht had aan een hospice. Maar gelukkig is daarna met medicijnen (morfinepleisters en idem pillen, plus met mijn ijzeren wil om door te gaan) en met assistentie van thuishulp en niet te vergeten de ondersteuning van mijn Tonny de situatie iets verbeterd waardoor ik er nog ben. En dat tot verbazing van mijn huisarts. Omdat ik bijna niet meer kan lopen heb ik een scootmobiel die ik kan opvouwen en mee kan nemen in de auto. Maar helaas kan ik niet veel meer en geen langdurige bijeenkomsten bijwonen, mijn energie is heel snel op. Kortom, ik kan 18 november niet komen. Uiteraard vind ik dat heel jammer.

.

Jacqueline Drost – van rechterhand tot wereldreiziger

Een van de oud-collega’s die helaas niet bij de reünie aanwezig kon zijn, was Jacqueline Drost. Veel collega’s zullen haar nog kennen als persoonlijke assistente, of zoals dat destijds heette: directiesecretaresse. Jacqueline, beter bekend als Jackie, ooit begonnen aan de Hoofdvaart samen met Marja Heil werkte jarenlang nauw samen met Frans van der Riet. Zoals Frans het zelf graag zegt: "De beste rechterhand die ik ooit heb gehad."

Van directiesecretaresse tot Eventary
Na haar vertrek bij NBH bleef Jacqueline doen waar ze goed in is: organiseren, communiceren en mensen bij elkaar brengen. In 2015 richtte ze haar eigen bedrijf Eventary op, gespecialiseerd in relatiemarketing, communicatie en evenementen. Coördineren, regelen en ontzorgen zit haar nog altijd in het bloed. Wie Jacqueline tijdens haar NBH-jaren heeft meegemaakt, zal dat direct beamen. Of het nu gaat om een galadiner, ontbijtbijeenkomst, congres, golftoernooi of een nieuwsbrief voor klanten: Jacqueline zorgt ervoor dat alles tot in de puntjes geregeld is. Haar motto: *"Je extra hoofd en handen bij relatiemarketing."*

En dat heeft inmiddels heel wat bijzondere momenten opgeleverd. Van bedrijfscongressen in Nederland tot internationale salesbijeenkomsten in Milwaukee, Madrid en Brussel. Van droombruiloften in Nederlandse kastelen – waaronder die van haar eigen

dochter – tot spectaculaire bedrijfsfeesten. Want wie kan zeggen ooit 900 vrouwen compleet uit hun dak te hebben zien gaan op de dansvloer van een voormalige kapel?

Een van haar grootste opdrachtgevers is tegenwoordig een wereldwijd opererend staffingbedrijf.

Van wereldreiziger tot levensgenieter in Umbrië
Ook privé heeft Jacqueline niet stilgezeten. Samen met haar partner Wybren reisde ze de wereld over, van Thailand en Maleisië tot Zuid-Afrika en Australië. Tot corona de wereld plotseling heel klein maakte en zelfs een midweek Zeeland een spannend avontuur werd.

In die periode ontstond een nieuw plan: een eigen huis bouwen in Italië. En zo verruilden ze hun verre reisplannen voor een bouwavontuur in Umbrië. Inmiddels beschouwen ze de wereld het liefst vanaf hun eigen terras, met een glas rosé in de hand en uitzicht op de blauwe meren en groene heuvels van Umbrië. De definitieve verhuizing staat voor de deur.

Pake en Nonna
Alsof er nog niet genoeg gebeurde, kregen Jacqueline en Wybren dit jaar een prachtige nieuwe titel: Pake en Nonna, Fries voor opa en Italiaans voor oma. Dat kleine wondertje heet Willemijn en zet hun wereld op een heel andere manier op zijn kop. "Wat een cadeau, zo'n klein moppie!"

De legendarische Schrijfbijbel
Oud-medewerkers herinneren zich waarschijnlijk nog een ander bijzonder project van Jacqueline: de inmiddels legendarische Schrijfbijbel. In een van de oude edities van Vlam & Schotel werd uitgebreid aandacht besteed aan deze handleiding. Tijdens haar NBH-jaren stelde Jacqueline een praktische gids samen over de manier waarop medewerkers konden communiceren met klanten, leveranciers en andere relaties. De handleiding kreeg binnen de organisatie een vaste plaats op vele bureaus en in menig managerskamer en groeide voor velen uit tot een waardevol naslagwerk. Een stukje NBH-erfgoed waar ze nog altijd met plezier aan terugdenkt. En zelfs oude exemplaren van Vlam & Schotel heeft ze bewaard!

Vanuit het zonnige Umbrië stuurt Jackie alle oud-collega's een warme groet. Jammer dat ze er niet bij kon zijn, maar de herinneringen aan NBH blijven!

Wij wensen Jacqueline en Wybren alle geluk, gezondheid en mooie nieuwe herinneringen toe.

Godetevi la bella vita in Italia!

Anita Nibbering, Monique Hoorn en John van Oene

De jonkies moesten gewoon werken. Dat was althans de verklaring voor hun afwezigheid tijdens de reünie. Voor velen horen **Anita Nibbering**, **Monique Hoorn** en **John van Oene** onlosmakelijk bij elkaar. Hun gezamenlijke geschiedenis begon op de financiële administratie aan de Hoofdweg in Hoofddorp. Anita en Monique waren destijds de jonge talenten van de afdeling toen zich een nieuwe kandidaat aandiende. Er meldde zich een sollicitant die, ondanks een recent brommerongeluk, graag bij NBH aan de slag wilde. De vraag was of hij zou passen in het bekende "pulletje" van de dames. Anita en Monique kregen de taak om de kandidaat eens kritisch te bekijken en hun oordeel te geven. Die kandidaat bleek **John van Oene** te zijn.

John beschikte over een gezonde dosis humor en volgens de dames zou hij prima binnen het team passen. Daarmee kreeg de club van **Paul de Reijke** er weer een jong talent bij. De afdeling stond sowieso niet bekend als de meest seniorenrijke binnen het bedrijf. **Pony Samuels** was weliswaar de nestor van de groep, terwijl op de andere financiële afdeling van **Peter van Zonneveld** inmiddels **Gre van Gerven** was aangeschoven.

Op zoek naar nieuwe uitdagingen
Zoals dat vaker gaat, verspreidden voormalige collega's zich uiteindelijk over verschillende organisaties. Toch bleven de onderlinge contacten bestaan. Als eerste vertrok Monique. Zij ging aan de slag als bij **VNU**, het bedrijf dat later zou uitgroeien tot het huidige **DPG Media**. Haar enthousiaste verhalen over haar nieuwe werkgever maakten indruk. Zo veel indruk zelfs dat **Anita** als **Supply Chain Officer SAP** een half jaar later dezelfde overstap maakte. Alhoewel Blomsma ook als oorzaak kan worden aangevoerd. Want zij weigerde Anita de plek van Monique te gunnen. Niet veel later volgde ook **John**. Misschien miste hij zijn voormalige collega's wel, maar ook hij koos voor een carrière bij VNU. Anita en Monique zijn nog altijd werkzaam bij de uitgever van bekende titels als **Libelle**, **Margriet**, **Flair**, **Story**, **Nouveau** en vele

andere magazines. John maakte in 2009 de overstap naar **Honda** en kwam later terecht bij **Hoya Vision Care**. Volgens zijn LinkedIn-profiel is hij momenteel op zoek naar een nieuwe uitdaging.

Bronzen plak op het WK padel

Dat **Anita Nibbering** talent had voor racketsporten, was bij veel oud-collega's al lang bekend. Jarenlang behoorde zij tot de sterkste speelsters van haar vereniging en werd zij meerdere keren clubkampioen bij de tennisclub in Hillegom. Maar vervolgens sloeg het padelvirus toe. Anita ontwikkelde zich razendsnel binnen deze snelgroeiende sport en klom steeds hoger op de nationale ranglijsten. Haar prestaties bleven niet onopgemerkt. Het absolute hoogtepunt volgde in september, toen zij namens Nederland deelnam aan de **Wereldkampioenschappen Padel voor Senioren** in Argentinië. Ja, inderdaad: senioren. Ook voor Anita geldt dat de kalender gewoon doorloopt. Samen met haar team leverde zij een geweldige prestatie door een bronzen medaille te veroveren. Een resultaat om ongelooflijk trots op te zijn.

Hoewel Anita, Monique en John deze keer niet aanwezig konden zijn, is het prachtig om te horen hoe het hen is vergaan na hun NBH-tijd. En wie weet zien we deze voormalige jonkies bij een volgende reünie gewoon weer terug.

Gert-Jan Baars

Van de eerste pc tot de moderne IT-wereld

Elders in deze editie lezen we over de jonge talenten van BAEZ, maar ook op de automatiseringsafdeling liepen destijds enkele veelbelovende medewerkers rond. Een van hen was **Gert-Jan Baars**. Om zijn verhaal goed te begrijpen, moeten we even terug naar de begintijd van de automatisering bij het voormalige Gemeentelijk Gas- en CAI-bedrijf. Oud-directeur **Ed van Dalsem** schafte ooit de eerste IBM PC 8086 aan. Dat was destijds een opvallende stap. Omdat het bedrijf toen nog onderdeel uitmaakte van de gemeente, moest voor dergelijke investeringen officieel eerst een kredietaanvraag worden ingediend. Die aanvraag werd keurig opgesteld, maar wel op de inmiddels al aangeschafte computer. Dat bleef op het raadhuis niet onopgemerkt. De gemeentesecretaris was naar verluidt not amused, maar Ed van Dalsem had zijn zaakjes goed voor elkaar en wist te melden dat de verantwoordelijke wethouder al akkoord was. Daarmee was de toon gezet voor de verdere automatisering van het bedrijf.

Na de revitalisering volgden de ontwikkelingen elkaar snel op. Het verbruikersinformatiesysteem VISA draaide via het gemeentelijk rekencentrum in Haarlem, de financiële administratie kreeg een eigen IBM AS/400 en langzaam maar zeker verdwenen de bekende microfiches uit beeld. Later volgden de pc's, netwerken, internetverbindingen en mobiele telefonie. In het nieuwe pand aan de Diamantlaan kreeg de ICT-afdeling een moderne computerruimte en vormden **Arnold Kersten**, **Frank van Zonneveld** en **Cock Warmerdam** samen een sterk team. Versterking kwam onder meer van een jonge, technisch zeer vaardige en bovendien bijzonder welbespraakte ICT'er: **Gert-Jan Baars**.

Tijd voor iets nieuws

Na een aantal succesvolle jaren in Hoofddorp werden de ICT-afdelingen van Haarlemmermeer en Helmond (Obragas) steeds intensiever met elkaar verbonden. Dat betekende vele kilometers op de weg tussen Lelystad, Hoofddorp en Helmond. Gert-Jan leidde diverse automatiseringsprojecten in goede banen, maar kwam uiteindelijk tot de conclusie dat hij een nieuwe stap wilde zetten.

Hij besloot voor zichzelf te beginnen en richtte **High Level IT** op. Als ondernemer kreeg hij steeds meer opdrachten en bouwde hij een succesvolle praktijk op. Op een gegeven moment groeide zijn onderneming zo hard dat er geen ruimte meer was voor zijn werkzaamheden binnen RWE. Een mooi moment om volledig te kiezen voor het ondernemerschap.

Opdrachten die ertoe doen

Een van de meest bijzondere opdrachten bracht hem in contact met **FCI**, de wereldwijde brancheorganisatie voor factoring en handelsfinanciering. FCI vertegenwoordigt bijna 400 leden in meer dan 90 landen en vormt een belangrijk internationaal netwerk voor bedrijven die actief zijn in factoring en financiering van handelsvorderingen. De opdracht

bleek zo uitdagend en interessant dat Gert-Jan in februari 2020 besloot een functie in vaste dienst te accepteren als **IT Manager**.

De ladder op

Sindsdien heeft Gert-Jan verschillende functies binnen FCI bekleed en diverse onderdelen van de organisatie leren kennen. Zijn inzet en ervaring bleven niet onopgemerkt. Inmiddels vervult hij de functie van **Director of Operations**, een verantwoordelijke rol die hij met veel plezier uitvoert vanuit het kantoor aan de Keizersgracht in Amsterdam. Een indrukwekkende carrièreontwikkeling die laat zien hoe een jonge ICT'er uit de tijd van de eerste pc's zich wist te ontwikkelen tot een internationaal opererend manager. Samen met zijn vrouw woont Gert-Jan nog altijd in het mooie **Lelystad**. Gelukkig was hij aanwezig tijdens de reünie en kon hij samen met oud-collega's herinneringen ophalen aan een tijd waarin de automatisering nog in de kinderschoenen stond en niemand kon vermoeden hoe bepalend ICT uiteindelijk zou worden.

"Van floppy's en microfiches naar cloudoplossingen en internationale IT-processen. Gert-Jan heeft de volledige digitale revolutie van dichtbij meegemaakt. Gelukkig is hij daarbij dezelfde toegankelijke collega gebleven die ooit in Hoofddorp begon."

En dit was het dan?

Waarschijnlijk heeft u net als wij nog heel veel vragen. Woont Jan Willem Rip nog in zijn boerderij en verkoopt hij nog steeds aardappelen? Is Peter van Leeuwen nog altijd taxichauffeur? Werkt Imre Gort nog steeds op een leuke school ? (ja!). Is de favoriete vakantiebestemming van Cees Brouwer nog steeds Bali? Hier weten wij het antwoord op. Hij had graag aanwezig geweest maar zat op Bali. De rest zullen wij aan de collega's moeten vragen. Er zijn ons al een hoop collega's ontvallen en wij noemen bewust geen namen op het gevaar af dat wij iemand vergeten. Zij rusten in vrede. Voor hen die erbij waren. Inderdaad het was supergezellig. En zij die het gemist hebben. Jammer, wellicht tot een volgende keer. Zoek elkaar op en blijf gezond. Het was een mooie tijd.